

FOR
Freedom
AND
Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

Antonia Pavlic 1-8-8
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 234

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, DECEMBER 6, 1967

STEV. LXV — VOL. LXV

OAD ni mogla izvoliti generalnega tajnika

Male srednje-ameriške države — članice se upirajo "diktatu" velikih treh.

WASHINGTON, D. C. — Sedanjemu generalnemu tajniku Organizacije ameriških držav (OAD) dr. Mori poteče službeno doba 1. maja. Uprava OAD se je zgovorila, da bodo v novembru izvolila novega generalnega tajnika. Štirikrat so poskusili, pa se je vsak poskus ponesrečil. Kandidat bi bil moral dobiti najmanj 12 glasov od 22, pa jih ni dobil noben med tremi diplomati, ki so se potegovali za to mesto. Naša dežela, Argentina in Brazilija so postavile za svojega kandidata bivšega ekvadorskega predsednika Galo Plazo, pa je dobil komaj 6 glasov, kandidat malih srednje-ameriških držav panamski diplomat Ritter je dobil 10 glasov, tretji kandidat Briceno iz Venezuele je dobil 5 glasov, Mehika se glasovanju ni udeležila, Kuba je pa izključena s seje.

Ponesrečeni poskusi so šele posvetili v zapleten političen položaj, ki vlada v OAD. Volitve so prišle v krizo radi bloka malih srednjeameriških držav, ki jih vodi Panama. Te države so sicer majhne, toda imajo že svojo gospodarsko skupnost, ki lepo napreduje in je postala podlaga tudi za politične sporazume. Same zase še nimajo večine, ko bodo v OAD sprejete še male republike s karibskimi področji, jo bodo pa imele. Ker so številčno najmočnejša skupina, so se osvobodile ameriškega jeroštva, česar ni nihče pričakoval. Zato je pa postalo jasno, da bodo v OAD igrale isto vlogo kot azijsko-afriški blok v Združenih narodih.

Dne 14. decembra bodo zopet poskusili voliti. Ako bo poskus ostal brez uspeha, ga bodo ponovili po Novem letu; dolgo pa ne bodo mogli odlašati, kajti prvi maj se bo hitro približal in z njim konec službene dobe dr. More. Med tem bodo v Panami v maju tudi predsedniške volitve, kjer bo verjetno zmagal dr. Arias, ki je hud nasprotnik sedanjega predsednika Roblesa. Treba je izvoliti generalnega tajnika OAD preje, kajti Arias bi si lahko premislil in postavil drugega kandidata.

Med tem se v OAD grmadijo posli, čeprav je tam zaposlenih nad 1000 uradnikov. Poznavalci razmer mislijo, da se je birokracija že preveč razpasla in da je treba misliti na manj uradništva in več dela. Za tako politiko sedanjí tajnik dr. Mora ni rojen.

Naša administracija se še ni odločila, ali bo vstrajala pri kandidatu Plazi. Mogoče je, da se bo odločila tudi za drugega kandidata, toda pod določenimi pogoji. Med pogoji pa mora biti politika postopnega zmanjševanja birokracije v OAD in več učinkovitosti v njenem delu.

Novi grobovi

Stanley Slappah
Po dolgi bolezní je umrl v University Hospital 56 let stari Stanley Slappah z 830 E. 154 St., rojen v Euclidu, mož Mary, roj. Zalar, oče Roberta Senkinc in Betty Royce, stari oče Marian, Carol-Ann in Sandre-Lee, brat Gaile Pierce, Franka in pok. Alberta, veteran druge svetovne vojne, zaposlen zadnjih 23 let pri Chass Brass & Copper Co. Pogreb bo iz Želotovega pogrebnice na E. 152 St. jutri, v četrtek, ob 8.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na All Souls pokopališče.

Sen. R. F. Kennedy se Johnsonu še bolj zameril

WASHINGTON, D.C. — L. B. Johnson sen. R. F. Kennedyja ne mara vse od leta 1960, ko je Robert nasprotoval njegovemu imenovanju za podpredsedniškega kandidata. Med njima je prišlo do povečanega trenja po umoru predsednika Johna F. Kennedyja. Postopno so se odnosi med njima popravili, dokler ni v zadnjih tednih začel sen. R. F. Kennedy znova kritizirati Johnsonovo politiko.

Sen. R. F. Kennedy je ponovno jasno in odločno zanimal, da bi imel prihodnje leto namen potegovati se za demokratskega predsedniškega kandidata, izjavil je, da bo podpiral kandidata predsednika L. B. Johnsona. Tudi ta izjava senatorja predsedniku ni pripikala, posebno ne, kjer ji je sledila nova senatorjeva kritika Johnsonove politike.

V zadnjem času jim je bil ovira?

WASHINGTON, D.C. — Obrambni tajnik McNamara je bil v pogledu vodenja vojne v Vietnamu močno različnega mnenja od vojaških vodnikov dežele vse od leta 1965. Ta razlika je preje rastla, kot se manjšala.

Vojaki so jo v prvi dobi smatrali za koristno, v zadnjih mesecih pa so jo začeli bolj in bolj označevati za "hudo oviro uspešnemu vojskovanju".

Wilson bo posredoval za mir v Vietnamu?

Predsednik britske vlade H. Wilson namerava prihodnji mesec poleteti v ZDA, nato pa se bosta tudi z Rusi in govoriti o koncu vojne v Vietnamu.

LONDON, Vel. Brit. — Iz vladnih krogov so se razširile vesti, da namerava predsednik vlade Harold Wilson potovati v Washington v začetku prihodnjega leta in tam pretresti vprašanje vojne v Vietnamu in druga pereča mednarodna vprašanja. Če bo prišel do zaključka, da obstoje možnosti za končanje vojskovanja, bo šel Wilson tudi na razgovore z A. Kosyginom, predsednikom vlade ZSSR.

Komunistični viri iz vzhodne Evrope trdijo, da bi bilo mogoče začeti razgovore, če bi Združene države končale letalske napade na Severni Vietnam. Nekateri vzhodnoevropski diplomati govorijo, da bi božično premirje v Vietnamu nudilo ugodno prilžnost za izmenjavo mnenj med obema vojskujočima se stranema.

Pomožni državni tajnik ZDA W. P. Bundy je dejal na televizijskem programu Britanske televizijske družbe, da v Washingtonu vprašanje božičnega premirja v Vietnamu proučujejo, na pripomnil, da v preteklih letih taka premirja niso privedla do razgovorov, ker Hanoi pač ni bilo do tega.

Predsednik L. B. Johnson je na svoji zadnji tiskovni konferenci v Washingtonu dejal, da mu ni nič znanega o nameravanem obisku Wilsona v ZDA, pa dodal, "da bo dobrodošel vsak čas, ko se bo odločil priti".

Nov poveljnik marinov

WASHINGTON, D. C. — Predsednik L. B. Johnson je imenoval za novega poveljnika marinov s tega zboru gen. L. F. Chapman Jr. Sedanjega poveljnika gen. W. M. Greena bo nasledil s 1. januarjem 1968.

Nov brezupen poskus za mir v Vietnamu

WASHINGTON, D.C. — Pretekli teden je naš senat sklenil soglasno resolucijo, ki poziva administracijo, naj predlaga Združenim narodom, da se zavzamejo za mir v Vietnamu. Johnson je s tem soglasen, v Združenih narodih se pa tej ideji vsaj na videz ne upirajo. Izmislili so si pa zanjo novo pot: dve državi članici Varnostnega sveta ZN, najbrže Danska in Kanada, naj predlaga tako južnovietnamski Osvobodilni fronti kot saigonski vladi, naj pošljeta svoje delegacije na zasedanje Varnostnega sveta.

Ideja je lepa, pot imenitna, toda škoda, da iz tega ne bo nič. Vietnamski komunisti ne priznajo namreč obstoja neodvisne saigonske vlade in ne bodo hoteli javno sedeti z njo vred za isto mizo ali v isti dvorani. Sedeti skupaj s svojimi sovražnikom pomeni v azijskih očeh ponižanje in zato pa preveliko čast za nasprotnika. Zato delegacija iz Hanoia ne bo blizu.

Dobro na celi stvari je le to, da se bo mednarodna diplomacija zamotila s tem načrtom in čakala, da ji čas da boljšega.

"Zelena nevarnost" grozi voznikom za krmilom

LONDON, Ang. — Poleg bele, črne, rumene nevarnosti imajo sedaj v Angliji še zeleno nevarnost, ki je pa omejena le na pijane voznike za krmilom. V Angliji je namreč stopil v oktobru v veljavno zakon, ki pooblašča policijo, da sme ustaviti vsakega sumliverga avtomobilista in "prostiti" da vtakne v usta cevko, ki vodi v posodo, napolnjeno s kristali posebne vrste.

Ako kristali zazelenijo, ko avtomobilist dahne v cevko, je znamenje, da želedec ni brez alkohola. Ta kontrola je zelo preprosta in učinkovita, kajti angleška policija trdi, da se je število prometnih nesreč na cestah zmanjšalo od oktobra do decembra za celih 42%.

POGAJANJA PRI GM SO V ODLOČILNEM RAZDOBJU

Pogajanja med zastopniki Unije avtomobilskega delavstva in General Motors so prišla v odločilno razdobje. Če strani sta ustavili izdajanje vsakih poročil o poteku pogajanj za novo kolektivno delovno pogodbo za okoli 380.000 delavcev.

DETROIT, Mich. — Unija avtomobilskega delavstva, ki je uspešno končala razgovore s Fordom in Chryslerjem in z obema sklenila nove kolektivne delovne pogodbe, je včeraj začela odločilne razgovore o novi delovni pogodbi za svoje člane z General Motors, največjo družbo avtomobilske industrije v deželi in na svetu. Pri General Motors Corporation je zaposlenih okoli 380.000 delavcev. Pogajanja v imenu Unije vodi njen predsednik W. Reuther z večjim številom svojih sodelavcev in strokovnjakov. Unija bi rada dosegla novo pogodbo ali vsaj sporazum o njej z General Motors do 14. decembra, torej v dobrem tednu.

Ker je General Motors že pristala na to, da naj bosta kolektivni pogodbi med Unijo, Fordom in Chryslerjem temelj tudi za novo pogodbo med Unijo in njo, ni računati na to, da bi prišlo do štrajka, četudi bi se pogajanja o novi pogodbi zavlekla preko predvidenega časa. Unija sama je izjavila, da ne bo začela štrajka pred novim letom, četudi bi razgovori o novi pogodbi zastali.

Obe strani sta včeraj, ko so prešli razgovori v odločilno razdobje, priznali, da so bili pripravljalni razgovori, ki sta jih vodila pododborna skozi en teden, uspešni in so privedli do načelnega sporazuma v vrsti kočljivih, če tudi ne osnovnih vprašanj. Včeraj so se začeli razgovori med glavnimi zastopniki obeh strani. Objavljeno je bilo, da ne bodo izdana o njihovem poteku začasno nobena poročila.

Fordovi in Chryslerjevi delavci so dobili z novo kolektivno delovno pogodbo nekako \$1 po

Iz Clevelanda in okolice

Zadušnica — Jutri ob osmih zjutraj bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pokojnega Josepha Perusek ob tretji obletnici njegove smrti.

Pogreb — Pogreb pok. Jakoba Mauerja bo v četrtek ob 8.30 zjutraj iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda, v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na All Souls pokopališče.

Kdo je izgubil — Najdena je bila mala torbica z denarjem. Kdor jo je izgubil, naj kliče Mrs. Unetič, 361-5254.

Za napredek Clevelanda

Clevelandska Trgovska zbornica in Odbor za rast Velikega Clevelanda sta se sporazumela za ustanovitev nove, skupne Zveze za rast Velikega Clevelanda. Nova ustanova bo začela z delom s 1. januarjem 1968. Načelnik Trgovske zbornice G. J. Grabner bo postal načelnik nove ustanove, načelnik odbora A. Coy pa podnačelnik. Za poslednjega vodilnega podpredsednika je bil izbran 45 let stari W. Adams od Trgovske zbornice v Seattlu, Ore. Zveza bo imele letni prihodek preko milijona dolarjev in bo povežala vse napore za rast Clevelanda in njegove neposredne okolice.

Izobraženci o Vietnamu

CAMBRIDGE, Mass. — Tu so izvedli glasovanje o vojskovanju v Vietnamu. Za konec vojskovanja in umaknitev ameriških vojaških sil iz Vietnama je glasovalo 11.349 volivcev, proti temu pa 17.742.

Volivni izid 2:3 kaže, da je napačna trditev tistih, ki zagotavljajo, da je velika večina ameriških izobražencev proti vojskovanju v Vietnamu. Cambridge je sedež Harvarda, najbolj znane univerze v deželi, Radcliffe Collegea in znanega Massachusetts Institute of Technology, torej pravno središče izobraženstva naše dežele.

Pri podobnem glasovanju v San Franciscu v Kaliforniji je glasovalo za ameriški umik iz Vietnama 76.600 volivcev, proti niemu na 132.000. Obe glasovanji kažeta, da je precejšen del javnosti proti vojskovanju, da na se večina zaveda, da Združenim državam ni mogoče storiti drugega, kot nadaljevati vojno, dokler ne bo zavarovana neodvisnost Južnega Vietnama in ustalene razmere v jugovzhodni Aziji.

Vožnja s taksiji bo dražja

CLEVELAND, O. — Pri nas ima vsako mesto svoje tarife za vožnje s taksiji, pa vendar se osnova za tarife ravna po New Yorku. Tam se peča s prevajanjem potnikov 740 podjetij s 6.800 avtomobili. Zato so taksiji redkost v tem mestu, kar se čuti posebno takrat, kadar dežuje ali sneži.

Taksi podjetja so sedaj sklenila, da povišajo tarife za kratke vožnje od 45 centov na 60, za srednje od 60 centov na 90 centov in za dolge od 90 centov na \$1.70. Povišanje pa morata odobriti mestni svet in župan, kar naj bi se zgodilo v kratkem. Pokrajnsko industrijo in prometne žile, kar bi kitajsko nalogo le še otežilo.

Senator McCarthy postaja junak dneva, morda tudi tedna

CLEVELAND, O. — Pri nas moramo imeti vsak teden drugega "junaka dneva" vsaj v politiki. Prejšnji teden smo imeli federalnega tajnika McNamara in mu ogledali kosti, pa se je zanimanje hitro poglelo. Poleg nešteti malih razlogov, ki govorijo za McNamarino demisijo, je le par večjih, ki so obdržali svojo vrednost. Kakor hitro jih je pa politična javnost spoznala in priznala, se je pa zanimanje za McNamaro poglelo, s čemur so bili vsi zadovoljni, najbrže pa najbolj McNamara in Johnson.

Med tem je spravil političen razvoj novo zvezdo na obzorje: senatorja McCarthyja in njegovo predsedniško kandidacijo. McCarthy je ravno toliko let senator, da ga politični krogi dobro poznajo in vedo ceno njegovim dobrim in slabim lastnostim. Med nje spada tudi velika ambicioznost. Že l. 1960 ni nikomur tajil, da bi rad postal vsaj podpredsednik ZDA. Nekaj časa je celo kazalo, da ga bo Johnson vzel na svojo listo. Pa je vse skupaj bilo le domneva, ki so zakulisni politiki nanjo hitro pozabili, ne

pa McCarthy sam. Menda je upal na kandidacijo celo takrat, ko se je začela demokratska konvencija v Atlantic Cityju.

Ne vemo, kaj vse ga je pripravilo, da je že sedaj prijavil svojo kandidacijo za predsednika na demokratski konvenciji, gotovo pa je, da je osebna ambicija igrala veliko vlogo. Zato je pojav njegove kandidature povzročil vsaj veliko veselja med republikanci, nekaj zadrege, zelo malo pa zaskrbljenosti med demokratskimi veljaki.

Tisti, ki se vneajo za njegovo kandidacijo iz tega ali drugega razloga, so se vsi zbrali konec preteklega tedna v Chicagu in dali senatorju priliko, da se razglasi kot predsedniški kandidat za demokratsko konvencijo. Delegacije je poslalo na ta sestane 42 držav, celo iz ohajske države je prišla delegacija z 18 člani. Bilo je pa tam dosti tudi zakulisnih delegacij, na primer takih, ki zastopajo interese drugih morebitnih kandidatov, kot je sen. Robert F. Kennedy.

Sicer se pa vsi senatorjevi nasprotniki zelo zanimajo za

stike med McCarthyjem in Kennedyjem. Pravijo, da je McCarthyjeva kandidatura samo plod Kennedyjeve taktike: treba je proti Johnsonu ustvariti neko močno opozicijo in s tem porušiti vse politične Johnsonove trdnjave. Ko je to doseženo, se pa Kennedy lahko pojavi kot junak dneva na konvenciji. To je tipična ameriška politična spektakularna, ki temelji na domnevah in sumničenjih. Drži samo eno: Robert Kennedy bi bil zelo zadovoljen, ako bi se tak načrt posrečil. Pa se ne bo lahko.

Johnson nima navade, da bi v politiki miroval. Mora neprenehoma vrtati v to ali ono smer. Tudi McCarthyjeve kandidature ne bo mirno prenašal. Bo že gledal, da jo spravi ob kredit. Zelo zanimiva je na primer preteklost McCarthyjevega političnega dela. V njem so trenutki, ki ne bodo ravno koristili njegovi kandidaturi. Potem je vprašanje denarja. McCarthy ni bogat človek; za predsednika pa ne more nihče kandidirati, ako ne podpre svoje politične akcije z nekaj milijoni. Ni treba, da jih ima sam, lahko prispevajo tudi drugi.

McCarthy pa do danes še ni povedal virov, odkod naj dobi denar za kampanjo. McCarthy je dalje v nevarnosti, da se bodo nanj obesili vsi Johnsonovi nasprotniki, tudi znani levičarji, morda celo rasni zaleteli. Le kako naj se jih znebi?

McCarthy naslanja svojo politiko na akcijo proti vojskovanju v Vietnamu. To je pa tvegana stvar. Ravno sedaj vidimo sledče: že nekaj tednov so golobje kar noreli in spravili Johnsona na 23% priljubljenosti, sedaj je pa predsednikova priljubljenost začela ravno tako hitro rasti, kot je pred tedni padala. Vso politično srečo obesiti le na usodo vojskovanja v Vietnamu je vendarle preveč tvegana stvar.

Vsekakor vse to ne zmanjšuje dejstva, da je McCarthy prvi demokrat, ki se je javno postavil na političnem polju proti Johnsonovi politiki. To je gotovo izraz poguma. Kmalu se bo pokazalo, ali mu bo sledilo še kaj demokratov. Vse je odvisno od tega, kako bodo Johnsonovi prijatelji "mleli" McCarthyja in njegovo kandidacijo.

RAIN
večinski
prerok
pravi

Večinoma oblačno in milo, možnost dežja. Najvišja temperatura blizu 50.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 234 Weds., Dec. 6, 1967

Družba in družbena reforma

Že dobra tri leta šarijo jugoslovanski komunisti pravi radi z besedo družba. V začetku smo mislili, da je to sezonski politični pojav, ki bo tako hitro prešel, kot je prišel. Pa se je ugnedil v sedanja komunistična dejanja in nehanja in ga zlepa ne bo konec. Pri tem pa še ni dobro razumljivo. Zato bomo skušali očrtati njegov obseg in dati par pripomb o njegovi vsebini.

Beseda družba je v slovenskem slovarju obstojala že od nekadaj. V praksi je pa imela različne pomene. Govorili so na primer o človeški družbi, obenem pa tudi o krščanski družbi. V obeh slučajih je bil pojem družba širši na primer od pojma naroda ali verska skupnost. Družba je dalje večkrat pomenila protitež proti besedi posameznik. V nekaterih teh slučajih bi jo lahko zamenili z besedo skupnost. Obe besedi sta bili v rabi na velikem številu področij v javnem življenju. Le na enem področju se ni uveljavila beseda "družba", v politiki. Na drugi strani se je pa obnesla v gospodarstvu. Tam smo imeli družbe različnih vrst, nekateri med njimi so prešle celo v zakonodajo, na primer družba z omejeno zavezo. Seveda so na tem področju pomenile čisto nekaj drugega kot pojmi krščanska ali človeška družba.

Ko je v Slovenijo vdrl komunizem, je rabil kot protitež proti besedah narod, država nekaj novega, ki naj bi imelo značaj trajnejšega, kot so pojmi država, narod, itd. V njihovi politični filozofiji sta namreč narod in država le zgodovinski pojav, ki ga je zgodovina rodila in ki ga bo zgodovina tudi pokopala, ko pride čas. Poleg tega je pa v besedah narod in država vsebovan tak organizem, ki nasprotuje idejam, kako naj človek in njegov rod živi dobi komunizma.

Komunistom je bila torej potrebna nova politična beseda, ki naj zamenja narod in državo, obenem pa napravi vtis, da je nekaj modernejšega, večjega, boljše in prirodnjšega. Zagrabil so za besedo družba, ki naj se vanjo vtpi ta narod in država, kakor hitro bo človek dozorel za komunizem. Beseda družba je s tem postala ne samo politični pojem, ampak tudi nasprotje napram narodu in državi. Seveda je ta beseda postala obenem tudi orodje, ki ga komunisti rabi za svoje taktiziranje, da slepi ljudi.

Tako je na primer že prišlo v navado, da komunistem pripisuje vse uspehe le samemu sebi. Kadar je pa treba za te uspehe tudi kaj žrtvovati, pa naj žrtve nalaga "interes družbe". Tako nam komunistično časopisje govori vsak dan o uspehih, ki jih je partija dosegla, obenem pa pripoveduje o žrtvah, ki jih nalaga družba.

Seveda je ta razvoj jasen le komunistom, navadni Jugoslavi pa ne razumejo in se tudi ne potrudijo, da bi ga razumeli. Kadar jim torej komunistični režim govori o jugoslovanskji družbi, mislijo na jugoslovansko državo in na narode, ki živijo v njej. Komunistov pa to ne moti. Vidijo v Jugoslaviji prehodno družbo, ki jo bodo s časom predeležali v komunističen raj. Jugoslavi jim tega ne verjamejo in živijo naprej v idejah, da so narodi in država, pa nikaka družba v komunističnem smislu in duhu. Čim bolj se komunisti trudijo, da bi druge ljudi preobrazili, tem manj uspeha imajo. Čim bolj jih navdušujejo za "socialistično zavest", tem bolj se množice oklepajo narodne zavednosti. Grejo še dalje: vidijo v narodni zavednosti zdravilo proti komunistični zavesti in jo smatrajo kot pglavitno znamenje odpora proti komunizmu. Tega pred vojno ni bilo in to komuniste najbolj boli. V predvojni centralistični Jugoslaviji je bil takratni nacionalizem zmernejši, stvarnejši in ustvarjalnejši. Seveda je pa njegova intenzivnost nihala. Čim hujši je bil pritisk centralizma, tem več je bilo nacionalizma in vseh mogočih oblikah.

Režim bi rad ukrotil sedanjo vihrovost nacionalizma z družbeno reformo, to je s prevzgojo vseh 20 milijonov Jugoslovanov in ljudi s socialistično zavestjo. Uspehov nima do sedaj nobenih. Spodleteli so že prvi poskusi. Skušati se to razlagati s pomanjkljivostni v komunistični stranki. Trdi čisto pravilno, da je treba napraviti najprej iz milijona partijev prave komuniste, potem šele vzeti v roko prevzgojo drugih 19 milijonov Jugoslovanov. Zato so vsi napori usmerjeni v duhovno obnovo tovaršev, na duhovne vaje za 19 milijonov Jugoslovanov pa vodilni komunisti niti misli ne morejo.

Družbena reforma je torej dejansko odložena na nedoločena časa, pa naj režimska propaganda govori o njej kolikor hoče. Na njeno mesto je stopila akcija za partijsko reformo, ki ji radi lepšega pravijo reorganizacija komunistične stranke. Ne bi mogli reči, da so komunistični voditelji dobri vzgojitelji lastnih pristašev. Formalno jih že "reorganizirajo", toda sama mehanična reorganizacija ne more voditi do vidnega uspeha. Režim si veliko obeta od na-

povedanih kongresov partije in njenih priveskov. Partija bo imela svoj kongres prihodnje jesen, rečeje unije pa menda že poleti, "samoupravljavci" pa še niso določili časa. Pri miru ne bo hotela ostati tudi ređa mladina, kar je še je.

Skratka: vsa "družbena reforma" se je zaenkrat zgoštila v mehanično reorganizacijo komunistične stranke. Te pa ne čutijo in o njej ničesar ne vedo ne jugoslovanski narodi, ne delovni ljudje v Jugoslaviji.

Tako stanje vpliva seveda tudi na gospodarsko reformo. Ker tam manjka jasnosti v osnovnih smernicah komunističnega gospodarstva se vsa gospodarska politika lovi okoli skušenj, ki jih daje praksa. Kadar pa zmanjka domačih skušenj, mora režim iti po nasvete — h kapitalističnemu zahodu. Da bi jih našel v Moskvi in ostalih satelitskih prestolicah, to mu ne pride niti na misel. Tako usodo je pač dočakal titoizem.

BESEDA IZ NARODA

JOLIET, III. — V soboto na dan sv. Martina je mene in Nicka povabil Jure na krstijo. Kakšno, mi ni treba praviti. Belokranjci na ta dan krstimo novo kapljico — Noe jo pa spremeni v vino, po katerem se da peti in vrisati. Da se ta narodni običaj ne pozabi med nami Belokranjci, sva se z Nickom z veseljem odzvala.

Da smo se lepo po belokranjskih vižah zabavali, mi ni treba praviti. Zato sta poskrbela Jure in njegova boljša polovica Bara, ki je za ta slučaj spekla zopet tako okusno ovirkovico potico, da se mi še danes sline cede po isti. Bara pa zna potičke peči — to pa to! Čast ji!

Jure je sicer letos pridelal dobro kapljico, le tožil je, da je letos grozdje vsaj to do Illinoisu in Michiganu manj sladko kakor druga leta. Poletje je bilo hladno in ni bilo dovolj toplega sonca. Treba mu je dodajati sladkorja, drugače je malo kislo. On ga dobi vedno pri nekem farmarju doli blizu mesta Kankakee. To je za prvi sodček. Pozneje pa počaka, da ga začno uvažati iz Kalifornije. Od tam pride bolj sočno in sladko grozdje, vsebuje več sladkosti in ta daje vinu moč. Najboljše vino je, kadar ga moč naredi tako, da pomeša dve tretjini kalifornijskega z eno tretjino concord grozdja, ki ga pridelujejo tu.

Slednji preseka kalifornijskega, da ima boljši okus in je bolj piten, kakor sam kaliforničan. Tega zadnjega ima Jure zdaj namočnega in ga bo vsak čas izprešal. Tudi tega bomo krstili, tako je nama napovedal. To, kadar bo v sodih "odbral". Goto, pa je, če bomo tedaj še vsi dihalni, da se bomo zopet dobro imeli in da bomo zraven še kako zepali.

Ko smo jenjali govoriti o grozdju, moštu in vinu, smo posegli z našimi modrostmi (krepko podprtimi z novim "božjim pridelkom") v druge probleme in zadeve. Saj teh je toliko vse na okrog, da človek ne ve, kje in pri kateri zadevi naj bi se ustavil. Nick se je med tem kar preseljal z ene strani na drugo. To je pri njem znamenje, kadar želi poseči v kako dovedo. Kar se oglašilo resno gledajoč na Jureta:

"Jure, ti si resen človek, s katerim se da resno govoriti o resnih problemih in zadevah. Najprvo smo govorili o Vietnamu, za tem o problemih v zapadni Evropi.

Jure je napravil globoko zamisljen obraz nato pa začel razlagati njegovo mišljenje o teh težavah. Tako-le je začel:

"Razmere v Vietnamu so za nas težko razumljive. Težko jih je razlagati, ker niso podrobno znane. Znano je nam le, kakor o njih poročajo in pišejo. To pa poročajo danes tako, jutri tako in težko si je ustvariti resnično stanje, kako je. En dan poročajo, kako jih tu in tam nabrišejo, koliko jih pade na nasprotni strani, drugi dan zopet drugače. Zraven pa tudi povedo koliko tišoč življenj ameriških vojakov že ta vojna stane. Dalje koliko dolarjev požre. Pridobitve za to? Kakšne? Čemu potem žrtve? Taka vprašanja stopijo pred oči pri tem.

Vietnam je nad osem tisoč milijonov. Azijatski narodi so tam. Težko jih je razumeti. Angleži so vladali Indiji in razne bližnje kraje blizu dve sto let. Vietnamске kraje, kjer je zdaj ta borba in bližnje kraje Francozi. Vsi so se naveličali žrtvev in sitnosti in odšli. Amerika je po nekkih čudnih potih sprejela odgovornosti v zadnji dobi, največ seveda radi tega, da bi zavrla prodiranje komunizma v te kraje. Velika socialna širokogrudnost je to, kakoršne druge dežele in narodi doslej še niso v teh ozirih pokazale. Hvaležnost od ostalega sveta za to je pa majhna. Le nekaj malega sodelovanja je tu in tam, drugega ne. Amerika nosi glavno težo tega bremena.

Kako bo s to borbo v Vietnamu? S samim Vietnamom bi šlo. A med tem se razmere hitro spreminjajo. Glavno ozadje v tej borbi je komunizem z njegovim ogromnim telesom. Ima kar dve glavi z odprtimi žreli. Ena ima odprto žrelo v Moskvi, druga v Pekingju. Repe pa imajo s svojimi izrastki po svemu svetu. Stopiš na enega, nekje druge žare zaropota. Ne zaropota samo z repom, ampak tudi žrelo komunizma se obrne tja. Če udariš po njem se zapletje v borbo, ki ne veš kdaj bo končala in kje. Zato se tako izogibajo odločno nastopiti Angleži, Francozi, Italijani in cela vrsta drugih. Vse prepučajo v takih slučajih odgovornosti in vse žrtve le naši Ameriki. Imajo jo za neko "dobro teto", ki naj nosi in sprejema vse žrtve. Ta razlaga se morda komu smešna zdi, pa je res tako, kakor ta razlaga pove.

Pred leti še se spominjam, ko sem bral o Kitajcih. Vzame dolgo, da se zganejo in prebude (umetniki so jih uporabljali kot spečega zmaya), a ko se prebude postanejo nevarni. Res so kakor velikanski zmaj. Prevelik je. Če ga udariš po glavi, ti z repom razsaja in je nevaren. Če mu stopiš na rep, se obrne z žrelom in je nevaren. Le kaka desetletja dolga borba bi ga znala ugonobiti. To bi bilo pa drago podvzetje in zraven tvegano. Zlasti še sedaj, ko so Kitajci povezani s komunizmom.

Ne glede kako se komunistični prvaki v Moskvi in Pekingju med seboj gledajo, v kakšnem izrednem slučaju se znajo (in to ni med komunisti nič novega) pobratiti in skupno nastopati v borbah. Komunisti so danes taki, jutri taki. Zalostno je, da jih v svobodnem svetu javnost premalo pozna.

Kako bo z Vietnamom in v Aziji? Zelimo, da bi bilo najboljše, to je vse kar moremo. Lahko pa pride tudi do razočaranj.

— In drugod po svetu in v Evropi? Na tisoče in tisoče problemov in zadev, ki so kaj nevarne za svetovni mir. V zapadni Evropi bi smatral poleg Anglije (ta je z nami radi raznih razlogov), da je Francija največja sila. Ponaša se z njenimi aristokratskimi tradicijami in kar nekam postrani gleda na nas in ves svet. Mislijo si, mi smo nekaj, drugi so le navadni plebejci napram nam. Hm, da so jo pa plebejci drugih narodov v dveh zadnjih vojnih rešili, da ni izginila, tega se ne zavedajo. Gledajo le skozi velika aristokratska očala, ki prikazujejo njihovim očem le njihovo veličino, vse drugo pa ponižujejo in pomanjšujejo.

Ce vse to vzamemo v upoštevanje — kdo naj pa bo še varuh demokracije in svobode v svetu? To je važno vprašanje? Kdo znanaj odgovoriti prav?"

Tako je končal s svojo razlago o vsem tem Jure z resnim pogledom na naju, kakor da je naju vprašal: Znata vidva dati odgovor na to?

Tako je bil pogovor med nami o svetovnih razmerah in tako jih je opisal in razlagal Jure. Razšli smo se vsak s svojimi mislimi o vsem tem. Kako se bo svet rešil vseh teh zmot in zmed? Se jih sploh bo kdaj? — Vse lepo pozdravlja,

Tone s hriba.

Sv. Miklavž v Collinwoodu

CLEVELAND, O. — Kako lepa je otroška doba, ki živi v pravljicah in bajkah.

Tako otroško dobo boste lahko videli prihodnje nedeljo, ko bo na odru šolske dvorane mladina Slovenske šole Marije Vnebovzete podala mali prizorček: "Babica pripoveduje". Vzeto je prav iz tukajšnjega življenja, ko se otroci zabavajo le s televizmom, a med nje stopi babica in jih povede v srečni večer Miklavževega pričakovanja.

Otroci so tako srečni te dneve, ko z veseljem pričakujejo svetnika, kateri ima veliko pripravljene za pridne, porednih se pa veseli le parkelj — grdu.

Pričetek Miklavževega popoldneva bo v nedeljo, 10. decembra, ob 3 uri popoldne v šolski dvorani Marije Vnebovzete.

Darila boste lahko oddali dopoldne od 10-11. ure pod staro cerkvijo in eno uro pred pričetkom, to je od 2 ure naprej.

Matere lepo prosimo za pečivo kot običajno.

Starše, otroke in prijatelje pa iskreno vabimo, pridite in podprite našo šolo.

Šolski odbor

Za slovenske fante pri vojaki

CLEVELAND, O. — Nekje v svetu, v naši ali tuji deželi, je ameriški vojak-Slovenec, ki o božiču ne bo doma in bo daleč od svoje družine, svojih prijateljev in znancev v tujem okolju prav o božičnih praznikih najbolj občutil samoto in pogršel toploto domačega okolja.

Ko se moramo mi doma priverjati po trgovinah, da bi mogli z lepimi darili razveseliti naše drage, je več kot prav, da se pri tem spomnimo tudi naših fantov-vojakov, ki morajo bdeti na straži in se tudi boriti za to, da moremo mi doma na toplem in v miru pričakovati rojstva Gospodovega.

Četudi ne moremo biti z njimi, naj vsaj vedo, da na njih mislimo in se zavedamo, da morajo oni žrtvovati praznično udobnost, da smo lahko mi doma mirni in svobodni.

Slovenski športni klub bo tudi letos poslal za božič darila slovenskim fantom — vojakom. Kdor želi k temu kaj prispevati ali ve za naslov vojaka, ki morata nima nikogar, ki bi se ga za

božične praznike spomnil, prosimo, da takoj pokliče Josie Kamin, tel. 391-7106.

Čas je kratak, zato prosimo, da ne odlašate!

Marija Melaher

Prvi december in Draža (Misel Sokola)

RIDGEWOOD, N.Y. — Sokolstvo ima svoj začetek takoj po skopnjenju prve slane v pomlad narodu, katero je dušila avstro-ogrska soldateska. V letu 1862 je narodno zavedni Čeh dr. Miroslav Tyrš pred vrstami prvih Sokolov spregovoril besede, ki nikdar ne zgube pomena — posebno ne za mali narod: "Mi smo poklicani predvsem, da ohranjamo svoj narod v telesnem, duhovnem in nrvstvenem zdravlju..."

Te besede so bile izrečene v Pragi, ki je bila za avstrijske Slovence — naša narodna Meka. Posebno Slovenci, pa tudi številni Hrvati, so romali tjakaj. Bili so to študentje, ki so se rajši vpisovali na praško univerzo — kot pa na avstrijsko dunajsko, čeprav je bila tudi prva v isti državi. Razlika je bila vendarle ogromna. Praga je imela poleg nemške tudi češko univerzo, na kateri je pihljaj domač in narodni vetriči, ki je začel usmerjati generacijo za generacijo, pripravljajoč in krepeč jo s telesno, duhovno in nrvstveno močjo v taki meri, da je ob zgodovinskem danem trenutku zdrobila okove stolet in stoletnega suženjstva.

Iz te "slovenske Meke" se je Tyrševa osnovna misel prenesla na slovanski jug komaj leto kasneje. Slovenska bela Ljubljana je splela prvo sokolsko gnezdo. Vedno več in več ptičev se je zvalilo v tem gnezdu, ki so odletovali iz njega v razne kraje naše domovine: slovenske, hrvaške in srbske.

Za Srbe je ptica sokol imela globlji pomen že zdavno poprej. "Sokolovima" je majka Jugičev izročala svojo skrb, ljubezen in domovinsko-narodno hotenje, da so njene težnje in naročila prenesli njenim sinovom na bojno polje, kjer so se ti borili proti narodnim sovražnikom.

Prav na hitro sem strnil globlinsko misel sokolstva, ki je porojena v narodni nuji in stiski ter težnji poj obstoju in uveljavitvi. Oboje pa je mogoče doseči le, če ima narod popolno politično svobodo. In še dalje v popolni narodni svobodi, neodvisnosti od tujca, mora narod hraniti popolna duhovna svoboda, katero on po dojemanju popolnega narodnega zdravja omejuje samo po ukazu moralnosti.

Kdor pozna življenska pota, napore in tveganja naših sokolskih rodov v preteklosti, temu zaigra srce, oko se mu zaiskri, duša mu poleti kvišku v radostnam spoznanju, da smo imeli brate in sestre, ki se niso vstrahili naporov in žrtvev, samo da bi svojemu narodu ustvarili tišete pogoje zunanjega in notranjega življenja, ki bi ga ohranjali. Se več: da bi se narod razvijal, dvigal in dvigal do stopnje moči in zdravja — tu že mislim na duševno zmogljivost — da se nam ne bi bilo treba bati primere s tujino!"

Te nenehne težnje so nam dale tudi Prvi december! S tem dnem se je začela najbolj blesteča zarja vsega jugoslovanskega rodu. V tej zarji je sijala gloria vseh plemenitih naporov — do takrat ločenih po tujih silah, interesih in naklepih — Srbov, Hrvatov in Slovencev.

In vendar, zgodilo se je spet, kar se ne bi smelo nikdar več zgoditi, tisto, kar se je dogajalo v vsej slovanski zgodovini — Jugoslavi nismo nobena izjema, da bi potrjevali pravilo! Zavist nam je razjedila bratstvo! Kdo je zanetil zavist? Razisko-

vanje bi me v lepi prvodecemberski misli speljalo na pot žalosti. To je tista žalost, ki nas mora zagrabit v duši zmeraj, kadar namerjamo korak v narodno delo. Le v občutju te — rekel bi — zgodovinske žalosti, bomo spoznali, da svoje naloge, ki nam jo je dal Tyrš, nismo še nikdar do konca izvršili, čeprav smo si v preteklosti to domišljali. Ne le, da nismo do kraja izvršili, celo popustili smo v izvrševanju te naloge. Nekateri naši bratje so med drugo svetovno vojno delali osnovne napaše v izvrševanju te sokolske dolžnosti, ko so se na varljivi strani bojevali — mnogokrat proti lastnim bratom — le za narodno neodvisnost od tujca. Pozabili so pa pri tem na drugo, za narodovo zdravje, razvoj in obstoj prav tako važno in pomembno neodvisnost: DUHOVNO SVOBODO!

Ko se Sokoli v zdomstvu spominjamo zgodovinskih trenutkov Prvega decembra 1918 leta, ki je bil — in mora ostati — sokolski praznik, kot dan bratstva in ljubezni, in posebno zdaj v pokoncilskem času, se moramo spomniti vseh naših pokojnih bratov, ki so pod zastavo bratstva in medsebojnega upoštevanja padali v smrt zaradi zvestobe misli in zgodovinskemu dejstvu Prvega decembra. Ti bratje so v temelje jugoslovanske države hiše, katero mora napolnjevat vziđuše resnične svobode in bratstva, vložili svoj novi krvni cement, ki veže njene temelje in ki nas zadoljuje, da te, dvakrat v krvi in v stoletnem naporu naših prednikov, zgrajene hiše jugoslovanske skupnosti ne rušimo, ampak da jo utrjujemo tudi v zdomstvu istočasno s pomaganjem, da se našemu skupnemu domu odpro "okna na stežaj". Ko se bodo ta okna odprla, pa postavimo straže na vse vogale naše domačije in straže pred vsakimi vratmi. Samo čas in plemeniti napori naj nam prevežejo ta dom takola bomo v drugačnem vzdušju — kot je v naši domačiji danes — spet lahko posedli okoli velike bratske mize: Slovencev, Hrvatov in Srbov.

Moja prvodecembrska misel gre danes predvsem pred žrtve, na katerega je položil svojo največjo žrtve — lastno življenje — naš prvi med enakimi, zato naš prvi sokolski brat — Draža Mihajlovič. Na dan svetega Nikolaja je njegova krstna slava! V mnogoletnih naporih za ohranjanje narodne svobode in neodvisnosti — deloval je tudi na Slovenskem — in ob stalnem žrtvovanju je preskušal sokolsko in prvodecembrsko misel od skrajnosti, stalno se sprašujoč: Kako lahko napravim še kaj več zanj? Kako lahko žrtvujem še več? Preskušal jo je do zenita svojega žrtvovanja — in šele tu: je omahnil! Ni popustil svojevolsko! Vkljenili so ga v nasilno smrt!

Ni se plašil te smrti, saj je padala v čas, ko je pred 32 leti "puknila zora" in je z mnogimi začel uresničevati davne sanje Prvega decembra. — 17. julija 1946. so ga ubili. Leta 1914. — pa se je v Juliju pripravil na vojni pohodu za pridobitev svobode Srbom, Hrvatom in Slovencev. Na tem pohodu so se mu pridružil na solunski fronti mnogi bratje Sokoli iz Hrvatske in Slovenije, in prav tako so se mu pridružil med drugo svetovno vojno — v resnični obrambi svobodnega skupnega doma vseh jugoslovanskih narodov.

Slava njim — in nam ostanite opomin — Prvodecemberski!

Tone Osovnik

Za nedeljsko delo mi ni

Župnik: "No, Jakec, ali boš tudi ti postal duhovnik, ko boš velik?"

Jakec: "Ne, jaz ne maram za nedeljsko delo, vi pa imate ravno ob nedeljah največ opravil."

VESTI IZ SLOVENIJE

Maks Metzger:

Monika potuje na Madagaskar

Mnoge vrste žive edino tu na Madagaskarju. Iz tega sklepajo, da ni bil Madagaskar nikdar spojen s sosedno zemljinjo Afriko, temveč z otoki in deželami, ki leže mnogo tisoč kilometrov daleč proč na vzhodu. Morda je zavzemala mesto Indijskega oceana nekoč zemljina, ki se je pogreznila, morda je zemljine, ki so prej ležale skupaj in tvorile celoto, ločila kaka naravna sila, ki si je niti predstavljati ne moremo. Ničče ne ve kaj pravega o tem povedati. Za enkrat je Madagaskar še skrivnosten pravljčen otok, toda 'hira' tvorega malega prijatelja in jezika Malgašov, ki tudi pripada daljni zemljini, so glasovi, ki jih bodo ljudje polagoma zaznali in ki bodo razen naju dveh še marsikoga zvabili, da se bo bavil s tem otokom.

Na sredi otoka, za onimi visokimi gorami, ki sva jih ob jasnih jutrih često videla, živi pleme, ki ni nič manj skrivnostno kot makiji. Imenujejo ga 'hovas' ali 'merinas'. Po svoji barvi, svojem ustroju in jeziku spadajo v vzhodno Azijo, približno na otoka Javo in Sumatro.

Ničče ne ve, kdaj so prišli na Madagaskar, če so prepluli Indijski ocean v svojih čolnih, ali če so bili že tu, ko ni bilo oceana, ampak je ležala kopnina med onimi otoki in Madagaskarjem. Vsekakor so razumni in spretni ljudje, ki so zavladali vsemu otoku in si zgradili tam gori sredi gora lepo in veliko mesto, ki se zove Antananarivo. Po naše bi se reklo 'mesto, ki je tako veliko kot tisoč vasi'.

Stoji na gričih in skalah, tako da se že od daleč vidi. Najdlje pa vidiš kraljevo palačo, ki se dviga sredi mesta na najvišji skali. Prej je stala tam le stara lesena hiša, krita kot vse hovaške hiše z riževo slamo. Mnogi kralji in kraljice so po vrsti vladali v tej hiši in prav dobro jim je služila, čeprav je bila le iz lesa in slame. Zadnji kraljici, Ranavaloni, se pa ni zdelo dovolj gosposka, zato je dala sezidati okoli preproste hiše mogočno, trinadstropno kamnito galerijo z visokimi stolpi na vogalih. Ta palača naj bi se dvigala iznad gora in naj bi kazala vsej deželi, kakšna velika in mogočna kraljica stanuje v njej. A kdor visoko leta, nizko pade. V letih je prišlo več Evropejcev v Antananarivo. Hovajci so bili prijazni do njih in so jih občudovali zaradi njih znanja in učenosti. Učili so se od njih in kupčevali so z njimi. Vse je šlo dobro, dokler niso Evropejci spoznali otoka in njegovih zakladov. Teh so se tako polakomnili, da so odposlali ladje in vojake, ki naj bi ugrabili kraljice cele predele njene dežele. Iz tega sta se izcimila prepri in vojna. Slednjič je prišlo tako daleč, da so hoteli Francozi imeti ves otok. V pristanišču Majungi ob zapadni obali so izkrcali celo armado in se pričeli s puškami in topovi vzpenjati proti glavnemu mestu Antananarivu. Ko so Hovajci zvedeli, da si hoče mnogo tisoč belih vojščakov osvojiti njih mesto, so se smejali in rekli: 'Nikdar ne bodo dospeli gor — saj sta Haco in Taco naša zaveznika, ta že ne bosta tega dopustila'.

Haco se imenuje gozd in Taco mrzlica. Kazalo je že, da bodo imeli Hovajci prav, kajti na pohodu proti Antananarivu je vzel velik del armade in neprodornih gozdovih in strupenih močvirjih konec zaradi mrzlice in drugih boleznih. Hovajci so se radovali in so postali objestni. A Francozi se niso tako hitro vdali. Nekega dne se je kraljica rav-

no šetala s svojimi ministri in generali po dvorišču svoje palače, ko so ji javili, da je vendar dospela četa Francozov do mesta, da pa jih je tako malo in da jih je huda pot tako zdelala, da bodo z njimi kaj hitro opravili. Tedaj je stopil eden izmed malgaških generalov pred njo — morda mu je bilo Bevava ime — in je dejal:

'O, kraljica! Kadar se dvigneš, zažari nebo in, kadar se skloniš, zažari zemlja. Ti si naša sveta dedica in nihče razen tebe ne sme imeti tega imena. Zapovej, naj mi dajo vrvi, to je vse, kar potrebujem. Še preden boš dnevu dovolila, da zgine, ti bom sovražnike zvezane položil k nogam!'

Ravno v hipu, ko je skočil general svoj lepo sestavljeni junaški nagovor na kraljico, je strahovito počilo. Ne da bi bila najmanj prosila za kraljičino dovoljenje, se je raztreščila francoska granata na vogalu enega izmed stolpov, ki so bili vidni tako daleč in tako natančno.

Potem ko sta se dim in prvi strah malo polegla, si mogel opaziti, da so kavnatu rjava kraljičina lica pomešana. Ta barva znači pri plemenitih Malgašinjah, da so pobledele. Lica ministrov in generalov pa so cikala na zelenkasto, kajti bilo bi predrzno, če bi pobledele v isti barvi kot kraljico. Oni general pa, ki je bil govoril tako lepo in pomirljivo, general, ki mu je bilo morda ime Bevava in ki je bil širokoustež tudi, če se ni tako imenoval — ta general pa sploh ni imel nobene barve več. Vsaj ne take, ki bi jo mogel kdo videti — kajti nikjer ga ni bilo moč opaziti. Ali ga je granata brez sledu uničila? Kraljica je bila v skrbeh za svojega pogumnega generala, ki je govoril tako dvorjaniško malgaščino, in ga je dala iskati v palači, a nikjer ga ni bilo najti. Tedaj je slučajno pogledala kvizic in glej, ob najvišjem oknu vokalnega stolpa je stal general in na vse pretege mahal. Le njegov veliki pogum ga je usposabljal, da je mahal z istega stolpa, ki je bil že enkrat zadet, Francozom s svojo belo lambo kot mirovno zastavo. Tako jim je dajal znamenja brezpogojne vdaje.

Francozi so bili tako vljudni, da niso še dalje prigovarjali kraljici z granatami. Ona je že tako razumela, da je njenega vladanja konec.

Od tistega dne pripada otok Madagaskar Francozom, a vendar popolnoma jim pa le ne pripada: Haco in Taco, gozd in mrzlica, sta ostala zvesta zaveznika Hovajcev in nista nikoli sklenila s tujci miru. Njima je pripisati, da niso domačini še popolnoma izrinjeni z otoka, kajti če bi mogli Evropejci v tej lepi deželi živeti, delati in obdelovati polja brez pomoči domačinov, kmalu ne bi preostalo ničesar več od naših rjavih prijateljev.

"Ali napade mrzlica le belce?" je vprašala Monika.

"Ne, tudi domačine. A njihova kri je tega vajena in se zna braniti. Njim ne pomenja mnogo več kot nam nahod. Nam belcem pa ostanejo bacili mrzlice sedem let v krvi, če so zašli vanjo. Zato zapiram zvečer vedno tako skrbno tvojo mrežo proti moskitom, kajti mrzlico prinaša posebna vrsta komarjev."

"Kdo pa zapira tvojo? je vprašala Monika.

"To že za silo sam napravim. Sploh pa imam bacile že s prejšnjih potovanj zdavnaj v krvi in zdi se mi, da jim je tu prav všeč."

(Dalje prihodnjič)

Obsodba slovenskega duhovnika zaradi Vietnama

Goriški Katoliški glas poroča, da je bil kaplan Ivan Petrič v Cerkljah na Gorenjskem obsojen na tri mesece zapora, pogojno na dve leti in sicer zaradi tega, ker je "verske obrede izbral v politične namene". Pred leti je namreč od tam pobegnil k stricu na Koroškem fant, ki se je potem preselil v ZDA, kjer je bil poklican k vojakom, odšel na fronto v Vietnam, bil smrtno ranjen, toda pred smrtjo izrazil željo, da bi bil prepeljan in pokopan na Koroškem pri stricu in blizu domačega rojstnega kraja v Sloveniji. Po pogrebu je bilo 11. junija maša zadušnica v Cerkljah na Gorenjskem, kjer je kaplan Petrič med govorom dejal: "Onstran meje na Koroškem smo pokopali borca, ki je padel v Vietnamu za sveto in pravično stvar." Zadeva je prišla v liste in se končala pred sodiščem z obsodbo. Dogodek pa ni ostal omejen samo na domač kraj, ampak je zašel tudi v tuji tisk in je o obsodbi poročal celo tudi pariški "Le Monde". Kat. Glas pa zaključuje poročilo z besedami: "Tako obsodba pisatelja Rožanca kot zdaj kaplana Petriča ponovno dokazujeta, da ostaja Jugoslavija kljub navidezni liberalizaciji slej ko prej diktatorska s stalinskimi metodami, kjer je misliti drugače kot režim že prestopke, ki se konča pred sodnikom in z obsodbo."

V vseh zveznih ustanovah v Beogradu samo 42 Slovencev

Republiški izvršni svet v Ljubljani je predložil skupščini v odobritev zakonski osnutek o pravicah funkcionarjev in drugih delavcev SR Slovenije, zaposlenih v organih federacije. V pojasnilu predloženega zak. navedenemu predloženega zak. navaja, da je v skladu s federativno ureditvijo države potrebno imeti ustrezno personalno strukturo kadrov-funkcionarjev ter vodilnih upravnih in drugih delavcev v organih federacije.

Surov lov za denarjem

Pisatelj Ferdo Godina opisuje v izjavi uredništvu Knjige sedanje stanje v domovini in pravi med drugim: "... Lov za denarjem je postal brutalen. Za tem lovom nič ne zaostaja razmetavanje denarja za osebne spomenike in gonja političnih kariatistov za položaje. Glejte, pri nas je povsem normalno, da tisti, ki je ugonobil recimo kmečko zadrugo ali kaj drugega, nato napreduje, če le zna o pravem času postavljati bleščečo besedo o socializmu. S tem se zlahka izmuzne osebni odgovornosti. Nisem zagovornik uravnolovke. A visoke plače bi pri nas morali kontrolirati, če jih resnično zaslužijo s svojim delom tisti, ki jih prejemaajo."

O položaju pisatelja v domovini pravi: "Slovenskega književnika položaj v domovini je zelo težak. Da, zelo težak je. Pisateljstvo mu je lahko le zahteven hobbij. Danes ima pisatelj položaj samo v delovnem kolektivu, ki seveda ni do njegove prav nič sentimentalne. Edino, kar mu še lepega ostane, so tihe želje, da bi prišla kmalu odrešujoča penzija, pa če je še tako neznatna. V pokoju bo res

lahko pisal. Mecenov ni več, a od honorarjev se ne da živeti, ker so ti premizerni. In vendar mora imeti književnik možnost, da reagira na naš čas in mu drži ogledalo. Tako pa nosi dvojno breme: eno materialno, drugo pa moralno, ki ga vsakemu književniku nalaga njegova doba. Družba, o kateri piše, namreč vedno reagira. — Če se danes piše ostrejša literatura, se mi zdi to povsem normalno. Preživeli smo težke čase pritiska in kontrole in kdo naj ve, kakšne bodo posledice na duši naroda, ki mu jih je zadel naš čas. Samo s kongresi se teh ran ne bo dalo zaceliti. Priti bi morala tista toplota odjuga, ki človeka resnično notranje sprosti, ki mu vcepilja vero v častno svobodno življenje. . . . Književniku ni nikoli preostalo drugega in mu tudi ne bo, da se bo moral za resnico vedno izpostavljati viharjem, ki ne bodo prenehali, dokler bo človek živel."

Sprememba v komisiji za verska vprašanja

V komisiji za verska vprašanja pri Izvršnem svetu SR Slovenije je nastala sprememba. Dosedanji predsednik Boris Kocijančič je bil "na lastno željo" razrešen te funkcije, ker da je preobremenjen z delom kot predsednik zakonodajno-pravne komisije v skupščini. Za novega predsednika komisije za verska vprašanja je bil imenovan Pavle Bojc, biv. poslanik v Buenos Airesu; za tajnika pa dosedanji tajnik Franc Sladič. Ob tej spremembi je izvršni svet "izrekel priznanje dosedanjemu uspešnemu delu verske komisije in v zagotovilo, da bo nova komisija z dosedanjo politiko nadaljevala".

Dvestoletnica šole

V Vidmu pri Sv. Juriju ob Ščavnici so 16. oktobra proslavljali 200-letnico tamošnje ljudske šole. V tej šoli so obiskovali prvi šolski pouk Davorin Trstenjak, dr. Fran Ilesič, prof. dr. Jaka Zmave, dr. Anton Korošec, odvetnik dr. Karel Grossman. V to šolo sta hodila tudi domačina dr. Bratko Kreft in Edvard Kocbek.

Olimpijski bazen v Čateških toplicah

V Čateških toplicah pri Brežicah so 28. oktobra odprli olimpijski bazen, v katerem bo možno kovanje tudi pozimi, ker je zgrajen na sistemu toplotne zaveze po vzoru takih bazenov v Budimpešti in Moskvi. V Čateških toplicah imajo sedaj za goste že 164 postelj ter so letos začeli sem prihajati tudi inozemski gosti, zlasti Svedsi.

Na seji je član izvršnega sveta Viktor Repič navajal, da je v

zvezni skupščini, v zveznem izvršnem svetu in v upravi federacije od 946 funkcionarjev samo 42 uradnikov iz Slovenije. Po ustavi bi pa ti organi morali biti sestavljeni tako, da bi bile v njih vse republike sorazmerno zastopane. Razlog, da je tako malo Slovencev v zvezni upravi je po Repiču tudi materialne narave, ker je "težko zahtevati od človeka, da bo za nižje materialne dohodke prevzel odgovornejše mesto. Ker so pa Slovence zelo zainteresirani, da imajo svoje ljudi tudi v centrali, je treba to urediti tako, kakor predlaga izvršni svet".

Nekateri poslanci so bili v razpravi mnenja, da bi to vprašanje morala rešiti federacija, ker je v njenem interesu, da so v centralni republike sorazmerno zastopane. Predstavnik izvršnega sveta je odgovarjal, da federacija to že dela, toda kljub temu je "SR Slovenija na tem zelo zainteresirana, je pa težko dobiti ljudi, ki bi šli na negotovo v Beograd, naša republika pa je najslabše zastopana v zveznih organih. Saj so celo resori, v katerih ni niti enega človeka iz naše republike", je zatrjeval Viktor Repič.

Smrt dveh duhovnikov v domovini

V soboto, 16. novembra, je umrl v samostanu Mala Loka pri Ihanu tamkajšnji hišni duhovnik FRANC PLESA, župnik v pokoju. Rajniki je bil iz Stružvega pri Kranju, kjer je bil rojen leta 1897. Gimnazijo je opravil v Kranju, bogoslovje pa v Ljubljani. Posvečen je bil 18. 7. 1920. Najprej je kaplanoval v St. Vidu pri Stični. Pod vodstvom dekana Hladnika in beneficiata Ovna je razvil na tej veliki župniji svojo bogato duhovniško delavnost. Skoro vse družine v župniji je posvetil Jezusovemu Srcu. Po sedmih letih je bil premeščen za kaplana in beneficiata v Šmartnem pri Litiji, kjer se še danes pozna njegovo temeljito delo. Po 9 letih je odšel za župnika v hribovito župnijo St. Jurij pod Kumom, ki jo je vzljudil in se ves zanj zrtvoval, dokler ga Nemci niso 1941 pregnali. Po vojski se je vrnil in ostal tam do 1. 1954, ko mu je zelo opešalo zdravje. Eno leto je bil še župnik v Ambrusu, nakar se je preselil k sestram na Mali Loki. — V sončnem popoldnevu 21. nov. t.l. so položili njegove zemske ostanke k večnemu počitku ob veliki udeležbi duhovnikov in vernikov na ihanskem pokopališču, kjer počivajo sedaj poleg njegovega prijatelja in sodelavca župnika Ovna.

V Domu onemoglih na Bokalah v Ljubljani je 16. nov. t.l. umrl upokojen duhovnik FILIP MARJESIČ. Rajniki je bil Ljubljčan. Rodil se je 1. 1890. Gimnazijo in bogoslovje je opravil v Ljubljani. Posvečen je bil 1. 1913. Leto dni je bil kaplan v Dolenjskih Toplicah, nato pa 9 let upravitelj župnije Ledine, ki je takrat spadala še pod ljubljansko nadškofijo. Tam je ostal do 1924, ko so ga Italijani izgnali v Jugoslavijo. Tu je prevzel mesto ekspozita v St. Vidu pri Brdu. Po 14 letih je moral zaradi bolezni v predčasni pokoj. Med zadnjo vojsko je veliko trpel; Italijani so ga namreč odpeljali v zloglasno taborišče na Rab, kjer so mu še bolj uničili zdravje. V sobotnem večeru 18. nov. t.l. so ga pokopali med sobrate na ljubljanskem pokopališču.

Blagoslovitev novih orgel

V nedeljo, 19. nov. je blagoslovil ljubljanski nadškof v SENTJANŽU na Dolenjskem nove orgle, delo mojstra Andreja Bende iz Mengša. D.

Bivši državni tajnik o miru s komunisti

Državni tajnik pod predsednikom Trumanom D. Acheson ne verjame v mirovne razgovore z rdečimi o Vietnamu.

NEW YORK, N.Y. — Trumanov državni tajnik Acheson spada med tiste ameriške diplomate, ki imajo največ skušenj v pogajanjih s komunisti. Možno nima dalje nobenih političnih ambicij, mu torej ni treba lagati. Zato je njegovo mnenje o možnosti miru z vietnamskimi komunisti ne samo zanimivo, ampak tudi poučno.

Acheson misli, da se komunisti sploh ne bodo pogajali o miru. Čakali bodo, dokler se ne prepričajo, da z vojskovanjem ne bodo dosegli svojih ciljev. Sele potem bo njihova udeležba v vojskovanju počasi splahnela, nakar bo nastopil trenutek za pogajanja o premirju, ki jih bodo pa komunisti smatrali le za drug način vojskovanja z "imperijalisti in kapitalisti". Tako je bilo v Koreji, tako je bilo v Berlinu in tako bo tudi v Vietnamu.

Achesonu se zdi, da vietnamski komunisti še zmeraj upajo,

da bodo zmagali, zato se jim ne mudi s popuščanjem vojskovanja, kaj šele z namigovanjem, da so pripravljani za pogajanja o premirju. Saj vietnamski komunisti nočejo samo dobiti Južnega Vietnama pod svojo kontrolo, radi bi tudi razbili ameriško "domačo fronto", radi bi ločili Ameriko od njenih zaveznikov, radi bi, kot pravi, "razdirali ameriško družbo".

Acheson je dalje izjavil, da se mu zdi, da posveča predsednik Johnson vse preveč pozornosti njegovi domači opoziciji. Bilo bi bolje, ako bi javnosti povedal, kaj hočejo komunisti doseči poleg okupacije Vietnama in kako sploh razumejo besedo pogajanja.

Moški dobijo delo

Gear Cutter - Grinder
(External)
VICTOR R.
Browning Co.
38294 Pelton Road
Corner Lost Nation Road,
Willoughby, Ohio
(238)

Oskrbnik
Iščemo zakonski par, da bi skrbel za majhno poslopje s stanovanji. Za več pojasnila kličite 261-0430.
(236)

MALI OGLASI

V najem
2-sobno stanovanje za \$30 in 3-sobno stanovanje za \$36.50, v fari sv. Vida, vroča voda. Kličite FA 1-3204. (x)

V najem
Oddamo 5 sob, 2 spalnici, zgoraj na 3553 E. 82 St., tel. 271-0038. (234)

Stanovanje v najem
Lepo 5-sobno stanovanje v duplex hiši, blizu cerkve sv. Vida, se odda v najem. Za pojasnila kličite: FA 1-3204. (x)

V najem
Tri neopremljene sobe, kopalnica, furnez, na 1193 E. 60 St. Dobite ključ v trgovini ali kličite HI 2-2009 po 7. uri zvečer. (236)

V najem
Oddamo 4 sobe in kopalnico zgoraj, prednost ima vdova ali starejši par, blizu Euclid Beach. Kličite IV 1-7115. (234)

Lastnik prodaja
enodružinsko, 4-sobno hišo, med E. 185 in 200 St. Za pojasnila kličite: 942-3852. (236)

V najem
Petsobno stanovanje oddajo na 7211 Superior Avenue, Suite No. 2. Kličite HE 1-7387. —(236)

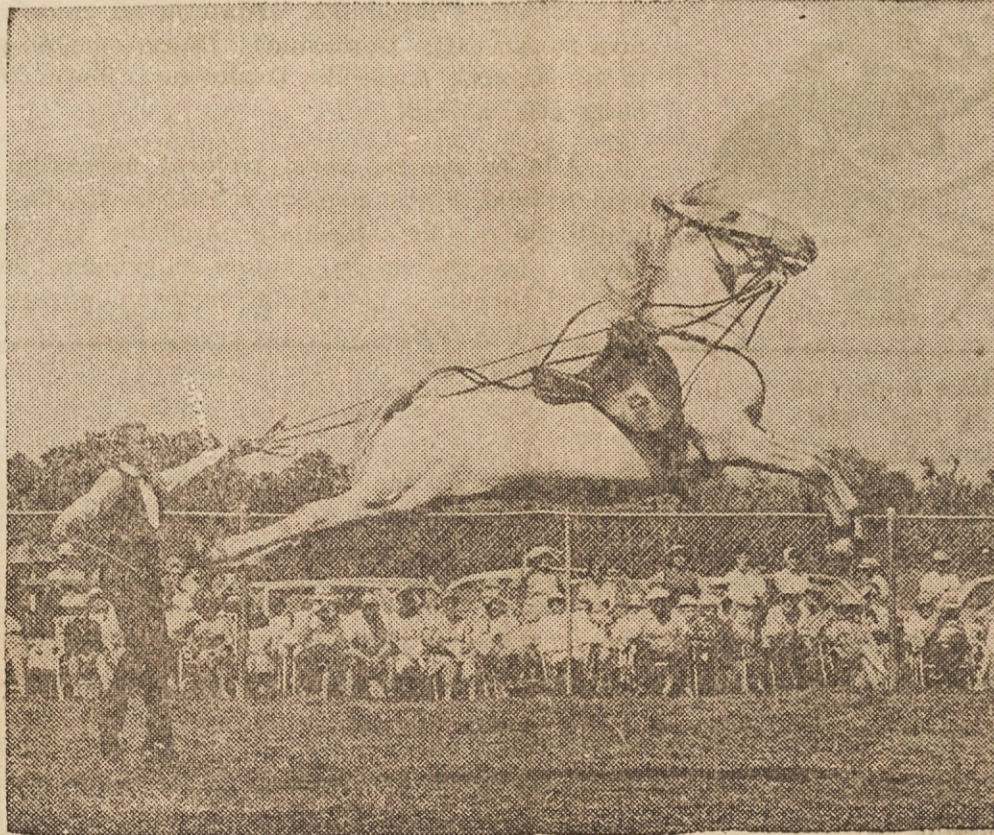
Euclid
Colonial hiša, 3 spalnice, klet in razvedrila soba, garaža za 2 kare, severno od Lake Shore Blvd., in Holy Cross cerkve, privilegija za kovanje.

Eastlake
Nove ranch hiše, 3 spalnice, vgrajene peči, 1½ kopalnica. \$15,700 brez kleti, \$17,700 s kletjo. Popust za barvanje in dekoriranje.

V I N E
W. F. Pierce, Broker
35165 Vine St. WH 2-4440
(5, 6, 8 dec)

V najem
3-sobno opremljeno ali neopremljeno stanovanje s kopalnico in lastnim vhodom se odda na 7004 Hecker Ave. Kličite EN 1-0036. (234)

Rojake išče
France Luzar, 1153 E. 61 St., Cleveland, O., podomače Mahtinčev Francelj z Jugerja pri Novem mestu, bi rad zvedel za ime in naslov kakega rojaka iz istega rodnega kraja. Prosi, da mu piše. —(235)

V ZRAKU PLAVA — V Myakki v Floridi razkazuje lastik lipicanarja, ki je sposoben "plavati v zraku", kot kaže slika.

Kovač Peregrin

(Bajka. — Spisal J. E. Rubin.)

Živela je nekada mati, ki je imela sina. Imenovali so ga pri krstu Peregrin. Ko je dorastel, se je izučil za kovača. Bil je kakor rojen za kovača, ker je bil silno močan, velik in krepk. Preživel je sebe in mater s svojim delom; no, pri vsem tem sta živela skromno in ubožno, a zadovoljno in veselo. Saj so tačas po svetu učili, da je zadovoljnost sreča...

Kovač Peregrin je koval najlepše in najboljše, kar je bilo kovačev okoli. Nikomur ni zakoval konja in pri delu je bil ročen in točen. Nikomur ni kaj obljubil, česar bi ne bil obnapovedanem času izvršil. Zato so ga vsi spoštovali in ljubili, in najraje so k njemu nosili kovat, kar so kmetje potrebovali. "To je rojen kovač," so rekli kmetje. "Takega kovača nimajo nikjer; hvalimo Boga, da imamo takega kovača!"

Res, ni ga bilo pod cesarjem njemu enakega. Devet vasi na okoli so se ga vsi bali zaradi njegove neizrečene moči. Ugnal je zlahko najbolj divjega konja, ko ga je koval; prijel ga je s svojo močno pestjo nad kopitom in razdivjanec je kar zatrepetal in obstal miren kakor jagnje; oči pa so mu strašljivo žarele od jeze in od bolečin... Deset mož bi konja ne bilo ugnalo, vse bi bil pometal od sebe ko muhe, a Peregrin sam mu je bil kos. — Pred njegovo kovačnico so se zbirali vedno kmetje, ki so nosili kovat, in so gledali njegovo kovanje. Imel je kladivo tako težko, da bi ga dva ne bila dvignila; premetaval je zlahka nakovalo, ki ga trije niso mogli premakniti; igral se je s kleščami, ko so jih drugi komaj z dvema rokama vzdignili. A pri vsej tej svoji moči je bil vsakemu prijazen, mil in dober. Revezem je koval zastonj in tudi beračem je rad dajal vbogajme, kar je zaslužil. Zato je bil tačas poznan daleč na okoli in po celem Kranjskem so govorili ljudje o močnem in dobrem kovaču Peregrinu. Na vsaki ženitnici in na vsaki svatbi so berači pripovedovali o njem in svatje so se čudili; obdarili so zato berače in želeli poznati kovača Peregrina, močnega, velikega in dobrega... Popotniki so obstajali ob njegovi kovačnici, občudovali kovačevo moč in potem pravili ljudem po svetu čudno povest o kovaču Peregrinu in o njegovi stari materi.

Živela sta globoko doli na Dolenjskem nekje. Malokdo je izmed vseh, ki so slišali o njem, poznal kovača Peregrina; razen bližnjih sosedov in vaščanov ga ni mogel nihče poznati. On ni odhajal z doma. Tudi v mesto ni zahajal na semenj; železa je šel kupovat vselej na najbližnji semenj in ga je prinesel enkrat toliko, da ga je imel za dolgo časa dovolj. Sicer pa je bil vedno doma pri svoji materi. No, povsem je bil podoben vsakemu navadnemu kovaču. Bil je zagorelega obraza, a pri vsem tem lep. Obraz mu je bil lep okoli in okoli porastel s kodrastno brado in tudi lase je imel črnokodrate; ustne je imel ognjeno-rdeče, oči pa so se mu skoro svetile pod ogljeno-črni obrvmi. Roke je imel debele in močne in pred seboj usnjat predpasnik. V kovačnici je neprestano tlel ogenj, v žerjavi je razbeljal železo, pri

tiskal meh, iskre so letele na vse strani, iz luknje nad kovačnico se je valil gost dim in v kovačnici se je čulo močno razbijanje. In to dan za dnem. O da ste ga videli pri delu! Nekaj posebnega...

Tačas je šla po deželi pravljica, ki so jo pripovedovali in znali vsi: starci so jo pripovedovali vnukom, matere otrokom in otroci med seboj; to je bila pravljica o kovaču s Pasjega brda. Tudi kovač Peregrin jo je slišal. Pripovedoval mu jo je znovič starec, ki je prišel v kovačnico po ogled, da si prižge pipo. Sedel je na klopi, z začudenjem gledal Peregrinovo čudovito moč in pripovedoval počasi o kovaču s Pasjega brda.

Pravljica pa je bila taka: Živel je nekada kovač. Ljudje so mu rekli kovč s Pasjega brda. Močan je bil tako, da mu ga v treh cesarstvih ni bilo najti enakega... Ko je bil star, pride ponj smrt. On je ravno koval drevo in delal lemež pri drevesu, ko je zapazil stati smrt na vratih. A ni se je ustrašil — saj je bil močan in koval je brezskrbno dalje. "Z menoj pojdeš," reče smrt.

A kovač ji ravnodušno odgovori: "Dokončati moram še to drevo, da me ne bo kmet klel, če mu ga ob času ne naredim. Ko ga zdelam, pa pridi in jaz pojdem s teboj. Za ta čas si lahko odpočiješ kje tu pri meni, ker si že stara in težko holiš. Ker si pa suha, ne svetujem ti uesti se kje blizu mene, ker lete, kadar kujem, iskre na vse strani in se je bati, da se ne vnameš. Tudi zunaj pred kovačnico se mi ne zdi varno zate. Spravi se torej gori na tole hruško in počakaj, da bo drevo gotovo."

Hruška, ki je stala pred kovačnico, pa je imela to lastnost, da je obdržala v vejah vsakega razen kovača. Smrt je bila s kovačevim nasvetom zadovoljna in stopi — saj je bila dolga in suha — na hruško, ki je bila od starosti že precej trhla, a je ravno v prvi pomladi ozelenela... Tako je bila smrt ujeta v hruškovih vejah, kovač pa se je smejal in koval brez skrbi dalje, ne menječ se za ujeto smrt.

Smrt je spoznala, da jo je kovač prekanil. "Izpusti me," ga je začela prositi, "izpusti me, nikoli več ne pridem po te." A kovač je bil gluha za njene prošnje in je koval dalje kakor prej. Po svetu pa je zavladal greh in brezskrbno življenje, ker ni nihče umrl. Ljudje so bili vsega siti, polenili so se in potem je nastala lakota po deželi. Smrti pa ni bilo nikjer in vsi so povpraševali po njej.

Kovač se je sčasoma naveščil smrti in ko mu je še enkrat obljubila, da ne pride nikdar ponj, jo je na njene gorke prošnje izpustil.

In res ni nikdar več prišla smrt ponj.

Nekoč pride čez dolga leta potem k njemu vrag, a ni si upal pri vratih vstopiti, boječ se križa, ki je bil nad vrati. In izmislil si je škrt, da pojde skozi okno v kovačnico. Kovač ga je takoj spoznal in uvidel njegov namen.

"Kaj hočeš, vrag?" ga vpraša kovač in kuje brez skrbi dalje na svojem velikem nakovalu.

"Nič," je lagal škrt; "slišal sem o tebi in sem te prišel pogledat."

"A zakaj gledaš skozi okno?" "Zato, ker me izpred vrat lahko odnese sapa, ki prihaja iz tvojega mehu. Glej, lahek sem kot peresce." Škrat je bil res suh kakor treska.

Kovač nastavi vrečo in ko je vrag mislil skočiti v kovačnico, je skočil v vrečo in je bil ujet. Kovač ga dene na nakovalo, vzame v roke najtežje kladivo in začne nabijati po sključenem, zavezanem škrtu, da so mu pokale kosti in da je ta v groznih bolečinah prosil milosti in se zvijal v kepo...

"Ali ne prideš nikoli več k meni," ga vpraša kovač s Pasjega brda...

"O, milost, milost, nikoli več nikoli več, samo izpusti me," je prosil vrag, ki bi bil rad obljubil vse, samo da bi bil rešen iz groznih kovačevih rok. (Dalje prihodnjič)

ZA DOMA! — Rudi Gernreich, stvaritelj ženske kopalne obleke "brez gornjega dela", je ustvaril tudi kroj ženske obleke za dom, ki ga vidimo na gornji sliki.

Primerna - vsakovrsna

BOŽIČNA DARILA

v veliki izbiri pri

OBLAK FURNITURE CO.

6532 St. Clair Avenue
Tel. 431-2288

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošljate Ameriško Domovino kot moje božično darilo na sledeči naslov:

Ime

cesta

mesto in država

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime je

Moj naslov je

mesto in država

DRUŠTVENI IMENIK

Veško pozameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglaš v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglaš v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

ali hočete izven-mestno številko?

Poglejte lahka navodila kako klicati v kateremkoli mestu — nič ne stanejo

DOBITE JIH V KNJIGI

zraven svojega telefona...
nobena stvar se ni toliko povedala

DVA SVETOVA — Slavna cerkev Trinita dei Monti v Rimu je spomenik vere in starega umetnostnega izročila Večnega mesta, dekleti, ki se vzpenjajo po "Španskih stopnicah", pa sta predstavnici novega rodu in nove mode.

Lepo božično darilo!

Ali imate sorodnika, prijatelja ali znanca, ki ne doživlja še Ameriške Domovine? Dajte, osrečite ga za Božič in mu naročite Ameriško Domovino. Boste videli, da mu boste zelo ustregli.

Ako to storite, bomo novemu naročniku mi poslali lepo božično karto obenem z božično številko ter ga obvestili, da mu Vi poklanjate naročnino kot Vaše božično darilo. Izrežite spodnji kupon in priložite denar za naročnino obenem z natančnim naslovom novega naročnika.

KUPON

Želite imeti oni '67 gladki modni izgled?

DOBITE ELEGANTNO

Andre Duval

TRAJNO KODRANJE

Vaše najočarljivejše — in najtrajnejše!

Veselite se enega od teh finih, kvalitetnih, krasno izvršenih, splošno priznanih trajnih kodranj, po naši čudovito nizki ceni. Spretno izvršeno po naših strokovnjakih. Naravni izgled, lahko česanje v današnje najmodernejše pričeske. Bodite gotovi, da Vam bomo napravili najlepše kodranje, četudi so Vaši lasje fini, suhi, sivi, beljeni ali barvani. (Zajamčeno seveda)

Krasno \$20.00
VANITY FAIR
\$5.95

Oboje vključuje umivanje, friziranje in striženje
Oboje v osnovnem ali regularnem kodranju
Sijajna podlaga za vse današnje pričeske

Umivanje in friziranje	2.25	Barvanje, vkl. umivanje in friziranje	5.45	Ob petkih, sobotah in pred prazniki friziranje,
Striženje	1.75	Roux barvni obliv	.75	barvanje in kodranje samo 50c več.
Pristriženje	.70	Stiliranje lasulj	3.95	
		Čiščenje lasulj	2.50	

PRIHRANITE 1/2 PRI FINIH KVALITETNIH 100% NARAVNIH
DELNIH LASULJAH | LASULJAH | KITAH
Reg. \$25 do \$35 | Reg. \$60 do \$160 | Reg. \$80 do \$160
12.50 do 17.50 | 29.50 do 79.50 | 39.50 do 79.50
Izberite si odgovarjajoči barvni odtenek — Po meri napravljeno in stilirano.

Andre Duval FRIZERSTVO • LASULJARSTVO

EAST		WEST	
• Downtown	781-3161	• Southland	845-3400
• Southgate	663-6346	• Westgate	323-6646
• Eastgate	449-3435	• Parmatown	884-6300
• Severance	382-2600	• Midway Mall	
	382-2569	• Elyria	324-5742
		• Lorain	233-8020

MODEL MEAT MARKET

610 East 200. Str. 521-7447

I M A :

Vse vrste prekajenega mesa in zraven tega: DOMAČE SUNKE RAZNIH VRST — te morate naročiti že vnaprej, da Vam jih pripravimo, kakor želite! — DOMAČE hrenovke / vinerce / DOMAČE meso za narezek / Lunch meat / DOMAČE kuhane salame, krvave in riževe klobase, DOMAČO repo in zelje, kašo in ajdovo moko. ZMLETE ROŽICE za potice — Sveže meso odlične kvalitete!

NAROČITE ŽE SEDAJ ZA BOŽIČNE PRAZNIKE!
FLORIAN IN MARY KONČAR — lastnika

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1702 Lake Shore Blvd. KEnmore 1-6306
1453 East 62nd Street HEnderson 1-2088
Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road KEnmore 1-1235
GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

ODLIČEN LETNIK — V okolici Bordeauxa na južnem Francoskem je grozdje letos krasno dozorelo in dalo odlično kapljico. Pravijo, da take že niso pridelali leta in leta. Na sliki vidimo dekleta, ko se peljejo s polnim vozom grozda s trgatve.